

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for det hurtige arbejde og tilsige min medvirken til, at vi måske og forhåbentlig ved det udvalgsmøde, der er begæret mellem anden og tredje behandling, kan få løst endnu en række problemer, som vi ikke nåede at få med. Jeg håber, at dette må blive tilfældet, uden at vi sinker lovforslagets gennemførelse.

I øvrigt er jeg helt enig i, at det haster med at få denne lovgivning gjort færdig.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget, § 3, således ændret, og §§ 4-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om opsparingspræmiering.

(Lovforslaget (nr. 91) findes i tillæg A. sp. 2077, fremsættelsen i tidenden sp. 1088).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Egon Jensen: Når man tænker på, at det ikke er mere end 10 måneder siden, at den daværende socialdemokratiske regering sammen med socialistisk folkeparti og de radikale fik vedtaget et af de radikale skattestandpunkter, nemlig ophævelsen af kapitalbindingsordningerne, ja, så må man jo undre sig over, at de radikale er medforlagsstiller til en delvis indførelse af lignende regler. Men det er åbenbart noget, vi står over for nu, og også næste punkt på dagsordenen har noget med den sag at gøre. Dengang sagde man fra radikal side, at nyopsparingen i kraft af disse ordninger var højst tvivlsom, men måske har man nu skiftet standpunkt.

Når bankrenter i dag går op over 8 pct. og obligationsrenten ligger omkring 10 pct., burde der heri være megen tilskyndelse til en

opsparing, men det er åbenbart ikke nok med disse renter, og så foreslår regeringen, at man lægger 100 kr. oven i hver 500 kr., der bindes indtil 1975, uden nogen som helst garanti for en større opsparing. Hvis man i øvrigt har en obligationsbeholdning eller køber obligationer, kan man også henlægge disse og ud over den store rente yderligere få de 20 pct. Man har jo ellers for nylig fremhævet obligationskursernes stigning som noget meget positivt — og det er den også, hvis den ikke er forbigående — så her må der vel også være tale om en vis stigning i opsparingen.

Men det har åbenbart haft sine vanskeligheder for regeringen at komme frem med denne tretrinsopsparingsplan. Jeg kan forstå på det nu foreliggende forslag, at både venstre og konservative har opgivet deres plan om at genindføre kapitalbindingsordningerne, som de var. Det er åbenbart noget, som man ikke kunne få de radikale med til. Dernæst kastede man jo sine øjne på et sparelotteri, hvor folk skulle have en lodseddel for hvert opsparingsbeløb af en bestemt størrelse; men dette forslag fik åbenbart også en krank skæbne — jeg ved ikke, om det var hos de konservative, og jeg ved heller ikke, om det var ud fra den betragtning, at konkurrenceloven jo ophæver adgangen til lotteri.

Nu har man altså for tredje gang nået et standpunkt, og resultatet er det forslag, som her ligger på folketingets bord, og hvori det foreslås, at enhver skatteyder med en statsskat for 1968-69 på indtil 15.000 kr. — eller ca. 60.000 kr. i skattepligtig indkomst — får tillagt en præmie på 100 kr. for hver 500 kr., der bindes, dog med et maksimum på 3.000 kr.

Det skal indrømmes, at forslaget i forhold til både det tidligere VK-forslag og den gamle kapitalbindingsordning er et fremskridt, idet præmien er skattebilletten uvedkommende og præmien ikke udbetales, før end bindingen ophører. Men vi har i socialdemokratiet ingen tiltro til, at der herigennem skabes en opsparing, som ellers ikke ville være blevet foretaget. Finansministeren søger at imødegå flytning fra den ene sparekassebog til den anden ved at sætte en grænse på 60.000 kr. skattepligtig indkomst, og det er i og for sig meget sympatisk, men det ligger dog ikke anderledes,